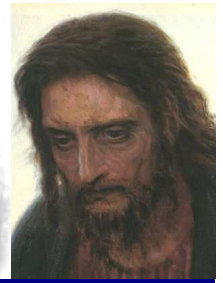

Św. Zygmunta

»Nie płacz«

NR XXIII/2007 (269)

GAZETKA PARAFII ŚW. ZYGMUNTA W SŁOMCZYŃCE

10 CZERWCA 2007

Gdy św. Piotr wyznaje, że Jezus jest Chrystusem, Synem Boga żywego, Jezus mówi do niego, że nie objawił mu tego »ciała i krew, lecz Ojciec... który⁵⁵² jest w niebie»^{Mt 16, 17¹⁶Por. Mt 11, 27.} Wiara jest darem Bożym, cnotą nadprzyrodzoną wianą przez Niego. "By móc okazać taką wiarę, trzeba mieć łaskę Bożą¹⁸¹⁴ uprzedzającą i wspomagającą oraz pomoce wewnętrzne Ducha Świętego, który^{1996, 2606} by poruszał serca i do Boga zwracał, otwierał ołtarz rozumu i udzielał wszystkim słodyczy w uznawaniu i dawaniu wiary prawdzie"^{Mt 17}^{Sobór Watykański II, konst. Dei verbum, 5-} [KKK, 153]

DZIESIĄTA NIEDZIELA ZWYKŁA

Z PIERWSZEJ KSIĘGI KRÓLEWSKIEJ^{1 Krl 17,17-24}

Po tych wydarzeniach zachorował syn kobiety, będącej głową rodziny. Niebawem jego choroba tak bardzo się wzmogła, że przestał oddychać. Wówczas powiedziała ona Eliaszowi: „Czego ty, mężu Boży, chcesz ode mnie? Czy po to przyszedłeś do mnie, aby mi przypomnieć moją winę i przypawić o śmierć mego syna?”

Na to Eliasz jej odpowiedział: „Daj mi twego syna”. Następnie wzięwszy go z jej łona, zaniósł go do górnej izby, gdzie sam mieszkał, i położył go na swoim łóżku. Potem wzywając Pana rzekł: „O Panie, Boże mój! Czy nawet na wdowę, u której zamieszkałem, sprowadzasz nieszczęście, dopuszczając śmierć jej syna?” Później trzykrotnie rozciągnął się nad dzieckiem i znów wzywając Pana rzekł: „O Panie, Boże mój! Błagam Cię, niech dusza tego dziecka wróci do niego!”

Pan zaś wysłuchał wołania Eliasza, gdyż dusza dziecka powróciła do niego, i ożyło. Wówczas Eliasz wziął dziecko i zniósł z górnej izby tego domu, i zaraz oddał je matce. Następnie Eliasz rzekł: „Patrz, syn twój żyje”.

A wtedy ta kobieta powiedziała do Eliasza: „Teraz już wiem, że naprawdę jesteś mężem Bożym i słowo Pana w twoich ustach jest prawdą”.

PSALM RESPONSYJNY^{Ps 30}

REFREN: **Sławię Cię, Panie, bo mnie wybawiłeś**

Sławię Cię, Panie, bo mnie wybawiłeś i nie pozwoliłeś moim wrogom naśmiewać się ze mnie. Panie, Boże mój, do Ciebie wołałem, a Tyś mnie uzdrowił, Panie, mój Boże, z krainy umarłych wywołałeś moją duszę i ocaliłeś mi życie spośród schodzących do grobu.

Śpiewajcie psalm wszyscy miłujący Pana i pamiętajcie o Jego świętości.

Gniew Jego bowiem trwa tylko przez chwilę, a Jego łaska przez całe życie.

Wysłuchaj mnie, Panie, zmiłuj się nade mną,

Panie, bądź moją pomocą.

Zamieniłeś w taniec mój żałobny lament.

Boże mój i Panie, będę Cię sławił na wieki.

Z LISTU ŚWIĘTEGO PAWŁA APOSTOŁA DO GALATÓW^{Ga 1,11-19}

Oświadczam wam bracia, że głoszona przeze mnie Ewangelia nie jest wymysłem ludzkim. Nie otrzymałem jej bowiem ani nie nauczyłem się od jakiegoś człowieka, lecz objawił mi ją Jezus Chrystus.

Słyszeliście przecież o moim postępowaniu ongiś, gdy jeszcze wyznawałem judaizm, jak z niezwykłą gorliwością zwalczałem Kościół Boży i usiłowałem go zniszczyć, jak w żarliwości o judaizm przewyższałem wielu moich rówieśników z mego narodu, jak byłem szczególnie wielkim zapaleńcem w zachowywaniu tradycji moich przodków.

Gdy jednak spodobało się Temu, który wybrał mnie jeszcze w łonie matki mojej i powołał taską swoją, aby objawić Syna swego we mnie, bym Ewangelię o Nim głosił poganom, natychmiast, nie radząc się ciała i krwi ani nie udając się do Jerozolimy, do tych, którzy apostołami stali się pierwsi niż ja, skierowałem się do Arabii, a później znowu wróciłem do Damaszku. Następnie trzy lata później udałem się do Jerozolimy dla zapoznania się z Kefasem, zatrzymując się u niego tylko piętnaście dni. Spośród zaś innych, którzy należą do grona apostołów, widziałem jedynie Jakuba, brata Pańskiego.

AKLAMACJA^{Lk 7,16}

Alleluja, Alleluja, Alleluja

Wielki prorok powstał między nami i Bóg nawiedził lud swój.

SŁOWA EWANGELII WEDŁUG ŚW. ŁUKASZA^{Lk 7,11-17}

Jezus udał się do pewnego miasta, zwanego Nain; a szli z Nim Jego uczniowie i tłum wielki. Gdy zbliżył się do bramy miejskiej, właśnie wynoszący umarłego, jedynego syna matki, a ta była wdową. Towarzyszył jej spory tłum z miasta.

Na jej widok Pan uzalił się nad nią i rzekł do niej: »Nie płacz«. Potem przystąpił, dotknął się mar, a ci, którzy je nieśli, stanęli, i rzekł: »Młodzieńcze, tobie mówię, wstań«. Zmarły usiadł i zaczął mówić; i oddał go jego matce.

A wszystkich ogarnął strach; wielbili Boga i mówili: „Wielki prorok powstał wśród nas i Bóg taskawie nawiedził lud swój”. I rozeszła się ta wieść o Nim po całej Judei i po całej okolicznej krainie.

WSKRZESZENIE UMARLEGO PRZEZ CHRYSUSA, BERESFORD, Louisa Anne, markiza Waterford (1818, Paryż – 1891, Ford), wodne na papierze, 286x368 mm, Tate Collections, Londyn; źródło www.tate.org.uk

PATRON TYGODNIA: ŚW. ONUFRY WIELKI

Onufry (z gr. "pasterz ośw") żył w Egipcie w IV (V?) wieku. Po edukacji w klasztorze w Hermopolis przez ponad 60 lat przebywał samotnie na pustyni w pobliżu Tebaidy. Jest przedstawicielem wielkich pustelników pierwszych wieków: jak św. Paweł, pierwszy eremita, całe swoje życie spędził samotnie na pustkowiu.

Podobnie jak wspomnianego św. Pawła odkrył i wstawił św. Antoni Pustelnik, tak Onufrego odkrył św. Pafnucy. Według podania całym okryciem Onufrego były długie włosy i broda sięgająca do kolan. W jego historii Pafnucy podaje legendę, że Onufrego żywił codziennie anioł, a w każdą niedzielę przynosił mu Komunię świętą.

Onufry, jako starzec, miał oddać Bogu ducha (zresztą zapowiadając - przepowiedzianą przez Pana - swą śmierć) na rękę św. Pafnucego. Ten pochował go w szczelinie groty. Sam pragnął pozostać w grocie ale, po pochówku, zawałiła się. Uschła też palma żywiająca Onufrego daktylami. Panufcy uznał to za znak, że należy o życiu Onufrego powiadomić współbraci ...

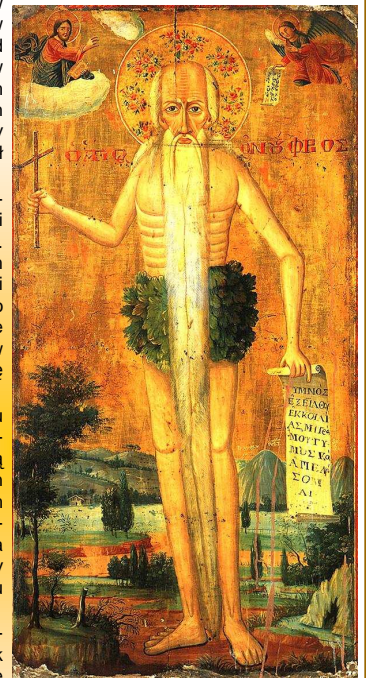
Według liturgii greckiej śmierć Onufrego miała miejsce 12 czerwca. Rok jest nieznan. Było to jednak zapewne w wieku IV, gdyż za datę śmierci św. Pafnucego zwykło się uznawać rok 380.

Kult św. Onufrego bardzo rozpowszechnił się na Wschodzie. W Konstantynopolu miał on dwie kaplice, wystawione ku jego czci. Także w Rzymie ku czci Onufrego wystawiono kościół. Obecnie jego relikwie spoczywają w Suterze, na Sycylii. Jest patronem mniczów, dorożkarzy, pielgrzymów, tkaczy. Szczególnie czczony jest w Kościołach Wschodu.

W ikonografii św. Onufrego przedstawia się z długimi włosami i brodą. Jego atrybutami są: anioł z hostią, czaszka, grota przy źródle, dwa lwy kopiące mu dół, korona, kruk z chlebem w dziobie, krzyż w dłoni, duży, stojący krzyż, łańcuch opasujący go wokół.

(uroczystość 12 czerwca)

il. pow.: ŚW. ONUFRY ΟΝΟΥΦΙΟΣ ΕΓΙΠΣΚΙ, wczesna bizantyjska ikona, IV-V w.; źródło en.wikipedia.org

INFORMACJE PARAFIALNE

- Trwa miesiąc czerwiec. **NABOŻEŃSTWA CZERWCOWE**, codziennie bezpośrednio po Mszy św. o **18:00**. W piątki nabożeństwa odprawiane są z wystawieniem Najświętszego Sakramentu i śpiewaną litanią do Serca Pana Jezusa.
- 14.vi** (czwartek): Zakończenie oktawy Bożego Ciała. Poświęcenie wianków podczas Mszy św. o **18:00**.
- 15.vi** (piątek): Uroczystość **NAJŚWIĘTSZEGO SERCA PANA JEZUSA**
  - Podczas nabożeństwa czerwcowego, po Mszy św. o **18:00**, **akt wynagrodzenia Sercu Pana Jezusa**. Za jego publiczne odmówienie w tym dniu, będąc w stanie łaski uświęcającej, uzyskuje się **ODPUST ZUPEŁNY**.
  - Choć piątek, to można spożywać pokarmy mięsne.
- 16.vi** (sobota): Nowenna do Matki Boskiej Nieustającej Pomocy o **18:00**.
- 17.vi** (niedziela)
  - Po Mszy św. o **12:00** poświęcenie nowej płaskorzeźby, przedstawiającej chrzest Pana Jezusa w Jordanie, umieszczonej przy chrzcielnicy naszego kościoła, wykonanej przez zmarłą artystkę, p. **Emilię BIESIEKIERSKĄ**. Msza św. o **12:00** będzie odprawiona za zmarłą.
  - Na Mszy św. o **18:00** Chór Kameralny Szkoły Muzycznej w Konstancinie wykona - *po łacinie* - stałe części Mszy św.
  - Po Mszy św. o **18:00** **KONCERT POLSKI**, w wykonaniu **Chóru Kameralnego Szkoły Muzycznej w Konstancinie**. W programie utwory F. Chopina, S. Moniuszki, M. Karłowicza, G. Bacewicz. Szczegóły na plakacie w gablocie przed kościołem. *Serdecznie zapraszamy!*
- Chrzty w czerwcu w 4ta niedzielę miesiąca, **24.vi**, na sumie o **12:00**. Zgłoszenia do **16.vi** w kancelarii. Przygotowanie dla rodziców i chrzestnych **17.vi** (niedziela), po sumie, w kościele.
- Zachęcamy do lektury prasy i wydawnictw katolickich.

ŚLUBY

9.vi.2007 sakrament małżeństwa przyjęli:

Jacek MACHULA i Ewa Lidia WAJNERT

A tak już nie są dwoje, lecz jedno ciało Mt 19, 6^{Por.} Rdz 2, 24

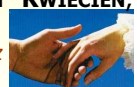
Gratulujemy!

ZAPOWIEDZI

Zapowiedzi: **Konrad PYDYSZEWSKI**, kawaler z parafii św. Marii Magdaleny w Szczutowie, i **Monika Marta KWIECIEŃ**, panna z Brześć, parafia tutejsza.

Ktokolwiek wiedziałby o przeszkodach w zawarciu małżeństwa przez w/w osoby proszony jest o skontaktowanie się z Kancelarią Parafialną.

ODESZLI

W ostatnim czasie odeszli z naszego grona:

śp. **Stanisław PINDELSKI**, † 27.v.2007, l. 78

śp. **Władysław OSUCH**, † 6.vi.2007, l. 93

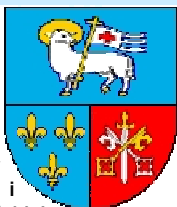
Wieczne odpoczywanie racz Im dać Panie!

POCZET PRYMASÓW: JULIUSZ JÓZEF DINDER (77), cz. II

W planach Bismarcka abp Dinder miał się stać jego współpracownikiem w dziele germanizacji terenów polskich.

W rzeczywistości postawa arcybiskupa była pełna sprzeczności. Godności przyjął bez entuzjazmu, a jedynie z posłuszeństwa papieżowi. Musiał godzić oczekiwania wrogo nastawionego do katolików kanclerza ze zdecydowaną postawą wiernych i duchowieństwa obu diecezji, poznańskiej i gnieźnieńskiej (społeczeństwo Wielkopolski przyjęło nominację z nieufnością). Z jednej strony wprowadził do obu kapituł kilku niemieckich duchownych, a w 1887 wzburzył opinię publiczną nie sprzeciwiając się usunięciu z religii języka polskiego. Z drugiej jednakże na swojego sufragana w Gnieźnie powołał Józefa Cybichowskiego, a na wikariuszy generalnych Polaków: Edwarda Likowskiego w Poznaniu i Jana Korytkowskiego w Gnieźnie...

Starał się także o cofnięcie represji z okresu *Kulturkampfu* odtwarzając oba konsystorzę i odzyskując majątki oraz archiwa obu archidiecezji. Po długich staraniach otworzył seminaria duchowne w Gnieźnie (1888) i Poznaniu (1889). Dbał o działalność zgromadzeń zakonnych i bractw kościelnych, budowę kościołów i zabytki sakralne.

Zmarł w 1890 w Poznaniu. Pochowany został w tamtejszej katedrze. W tych latach arcybiskupom przyszło pełnić swe obowiązki w warunkach niezwykle skomplikowanych. Reprezentowali Kościół w wymiarze uniwersalnym, jak i lokalnym, musieli więc szukać *modus vivendi* z władzami. Konieczność współistnienia z Prusami powodowała, że niekiedy decydowali się na wystąpienia, które budziły niepokój i krytykę opinii publicznej.

il.: HERB ABPA JULIUSZA DINDERA; źródło: www.akromer.republika.pl

POLSKIE MADONNY: MADONNA ŁOKIETKOWA

Według legendy figura miała być przywieziona do Wiślicy z Węgier przez eremita św. Andrzeja Świerada (†1030-34). Inna tradycja podaje, że wykuta w piaskowcu płaskorzeźba, o wymiarach 145x40 cm, została wykonana (ok. 1270-1300?) na miejszc, przez nieznanego rzeźbiarza, gdyż rzemiosło kamieniarskie stało w Wiślicy na wysokim poziomie.

Władysław Łokietek w czasie walk z Wacławem czeskim o tron krakowski miał ukrywać się jakiś czas w podziemiach wiślickiego kościoła i tam, jak pisze Jan Długosz, „często o północy krzyżem leżąc, z płaczem i wzdychaniem modlił się o pomoc potrzebną, - wówczas właśnie ten obraz dawał mu ratunek i opiekę”. Razu pewnego Władysław odmawiając hymn „Witaj Gwiazdo Morza!” zwrócił się do Matki Bożej słowami tegoż: „*okaż się nam Matką!*”. Wówczas usłyszał odpowiedź: „*Wstań Władysławie, idź, zwyciężysz!*”. W podzięce za wysłuchane prośby król złożył ślub, iż wybuduje kościół. Zobowiązanie to spełnił jego syn: kamienny kościół kolegiacki wznoszono w latach 1350-1380 z fundacji Kazimierza Wielkiego (wcześniej w 1347 ogłoszono w Wiślicy Statuty Wiślickie, pierwszą Polską konstytucję).

Przed statua modlili się prawie wszyscy królowie. Władysław Jagiełło z małżonką przybywał tu prawie rokrocznie na uroczystości odpustowe. Tu modlił się święty Kazimierz Królewicz z braćmi. Wota świadczą o licznych łaskach otrzymywanych za wstawiennictwem Matki Najświętszej...

Płaskorzeźbę Madonny Łokietkowej (zwanej również Matką Bożą Uśmiechniętą) koronował 17.vii.1966 ks. Prymas Stefan kard. Wyszyński, w obecności 36 biskupów i ok. 40 tysięcy wiernych.

adres: Wiślica, par. Narodzenia N.M.P., 28-160 Wiślica, ul. Długosza 26

il. źródło: www.dzieciactwo.ekai.pl

tekst źródło: www.parwislica.kielce.opoka.org.pl

GUZIKI

Tylko guziki nieugięte przetrwały śmierć świadkowie zbrodni z głębin wychodzą na powierzchnię jedyny pomnik na ich grobie są aby świadczyć Bóg policzy i ulituje się nad nimi lecz jak zmartwychwstać mają ciałem kiedy są lepką cząstką ziemi

Pamięci kapitana Edwarda Herberta (†1940, Katyń)

Polskie guziki wojskowe z wykopu w Charkowie

przeleciał ptak przepływa obłok upada liść kiełkuje śluz i cisza jest na wysokościach i dymi mgłą smoleński las tylko guziki nieugięte potężny głos zamilkłych chorów tylko guziki nieugięte guziki z płaszczy i mundurów

HERBERT, Zbigniew (1924, Lwów - 1998, Warszawa)

Msze święte	niedziela i uroczystości obowiązuje: 08:45, 10:30, 12:00 (suma), 18:00
Święta pracujące	08:45, 18:00
dni powszednie:	07:30 (codziennie), 18:00 (Pt - Sb)
tel. (0-22) 754 47 32, fax (0-22) 754 41 02; e-mail: swzygmunt.slomczyn@op.pl	
KANCELARIA PARAFIALNA	dni powszednie (z przerwą na Msze św. i nabożeństwa): 08:00-09:30, 17:00-19:00
Księża	niedziela i święta: nieczynna Dziekan mgr Stefan KOTWINSKI, Wikariusz Marcin KLOTZ